

Sygn. akt IC 2870/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Joanna Kończyk

Protokolant: A. M.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 maja 2016 r. w S. sprawy

z powództwa I. D.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki I. D. kwotę 656,05 zł (sześćset pięćdziesiąt sześć złotych 05/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 stycznia 2013r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki I. D. kwotę 230 zł (dwieście trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2870/15

UZASADNIENIE

Powódka **I. D.** wniosła w dniu 9 czerwca 2015 r. przeciwko pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej w W. V. (...) pozew o zapłatę kwoty 656,05 zł. z odsetkami ustawowymi od dnia 12 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że właścicielka pojazdu zleciła powódce wykonanie usługi naprawy pojazdu marki P. o nr rej. (...), uszkodzonego na skutek zdarzenia z dnia 11 grudnia 2012 r. oraz dokonała na jej rzecz cesji praw do odszkodowania. Powódka naprawiła samochód i za naprawę wystawiła fakturę VAT na kwotę 4185,41 zł. Pozwany, jako ubezpieczyciel poszkodowanej z tytułu umowy ubezpieczenia auto casco, po zweryfikowaniu faktury wypłacił odszkodowanie w wysokości 3529,36 zł, tj. o 656,05 mniej niż koszty naprawy poniesione przez powódkę. Pozwana pismem z dnia 22 października 2014 r. została wezwana do dobrowolnego spełnienia świadczenia. W odpowiedzi z dnia 14 listopada 2014 r. pozwana wskazała, iż sporna kwota dotyczy lakierowania ściany, której nie ma w danym modelu pojazdu. Tymczasem, jak wynika ze zdjęć wykonanych podczas procesu uszkodzonego pojazdu, uszkodzeniu uległ jeden z boków samochodu (jego ścian). Tym samym uznać należy, że odmowa wypłaty spornej części odszkodowania jest bezzasadna. Nie może budzić wątpliwości, że w wyniku zdarzenia powodującego szkodę w pojeździe marki P. powstał po stronie ubezpieczyciela obowiązek wypłaty odszkodowania. Pozwana poprzez przyznanie odszkodowania poniżej faktycznych kosztów naprawy, skutecznie uniemożliwia pokrycie wszystkich kosztów, których poniesienie okazało się niezbędne dla przywrócenia pojazdu do stanu używalności jaki istniał przed szkodą

W dniu 21 października 2015 r. w sprawie I Nc 2811/15 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Słupsku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający żądanie pozwu w całości.

Sprzeciw od w/w nakazu zapłaty złożyła (...) S.A. w W. V. (...), wskazując, że w efekcie połączenia spółek (...) S.A. i (...) S.A. przez przejęcie całego majątku (...) S.A. przez (...) S.A. w chwili obecnej podmiotem wszystkich praw i obowiązków wynikających z działalności (...) S.A. jest (...) S.A. Pełnomocnik pozwanej wskazał, że kwestionuje jakiegokolwiek dalsze koszty naprawy pojazdu m-ki P. nr rej. (...), ponad wypłacone odszkodowanie w kwocie 3.529,36 zł. W szczególności pozwana podnosi, iż nie uznaje kosztów lakierowania ściany TL oraz kosztów naprawy uszkodzenia pokrywy wlewu paliwa, zwracając uwagę, że przedmiotowy pojazd nie posiada deklarowanej jako lakierowanej ściany. Pełnomocnik pozwanej wskazał również, że ciężar dowodu w zakresie wykazania wysokości szkody obciąża powódkę, a wystawiona przez powódkę faktura jest tylko dokumentem prywatnym, a jej wartość dowodowa jest znikoma.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 grudnia 2012 r. miało miejsce zdarzenie drogowe wskutek którego uszkodzeniu uległ samochód marki P. o nr rej. (...) należący do J. D.. J. D. miała zawartą umowę ubezpieczenia auto casco tego samochodu z (...) S.A. w W. V. (...).

Bezsporne, nadto : zgłoszenie szkody k. 9-11

Właścicielka pojazdu J. D. zleciła naprawę swojego samochodu marki P. nr rej. (...) I. D., prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) w S., która prowadzi autoryzowany salon (...) oraz serwis samochodów. Właścicielka pojazdu, po naprawie samochodu, dokonała w dniu 12 grudnia 2012 r. cesji swoich praw przysługujących jej z tytułu odszkodowania za powyższą szkodę - na rzecz (...), I. D. w S.. I. D. dokonała naprawy przedmiotowego pojazdu oraz wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę **4185,41 zł.**

dowód: zlecenie wykonania usługi k. 12, cesja praw do odszkodowania wraz z pełnomocnictwem do zawierania umów przelewu wierzytelności (cesji) prawa do odszkodowania z tytułu ubezpieczenia OC i AC –k.13-14, faktura VAT z dnia 28.01.2013 r. – k.15

Przy dokonaniu naprawy samochodu marki P. nr rejestracyjny (...) konieczna była wymiana drzwi tylnych, listwy drzwi, osłony drzwi oraz lakierowanie tych elementów, jak również tylnej ściany samochodu i pokrywy wlewu paliwa.

dowód: zeznania świadka R. W.-protokół rozprawy z dnia 18.05.2016 r, dokumentacja fotograficzna k. 21, 22, faktura VAT z dnia 28.01.2013 r. – k.15

(...) S.A. V. (...) wypłaciło I. D. za naprawę samochodu marki P. nr rejestracyjny (...) kwotę 3529,36 zł.

bezsportne

I. D. w S. nie zgodziła się z wysokością wypłaconego odszkodowania i pismem z dnia 2 października 2014 r. wezwała (...) S.A. do dopłaty kwoty 656,05 zł tytułem zapłaty za fakturę nr (...).

dowód : wezwanie do zapłaty k. 16, dowód nadania k. 17

Pismem z dnia 14.11.2014 r. (...) S.A. w W. V. (...) odmówiło wypłaty kwoty 656,05 zł wskazując, że koszty te dotyczą lakierowania ściany, której nie ma w danym modelu pojazdu.

Dowód: pismo z 14.11.2014 r. k. 19

W wyniku połączenia spółek (...) S.A. i (...) S.A. przez przejęcie całego majątku (...) S.A. przez (...) S.A. w trybie art. 492 § 1 ksh w dniu 30 października 2015 r. (...) S.A. przejęła całość praw i obowiązków (...) S.A.

dowód: odpis z KRS k. 29-41, zaświadczenie o dokonaniu wpisu k. 42

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Pozwana nie kwestionowała, że poszkodowaną J. D. łączyła z (...) S.A. umowa ubezpieczenia auto casco pojazdu marki P. nr rejestracyjny (...) i nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za wypadek ubezpieczeniowy z dnia 11 grudnia 2012 r. Pozwana nie kwestionowała również, że poszkodowana scedowała prawa do odszkodowania na powódkę, prowadzącą zakład, któremu J. D. zleciła naprawę pojazdu. Sporna była wysokość kosztów naprawy, wynikająca z wystawionej po naprawie przez powódkę faktury VAT nr (...). Ubezpieczyciel „zweryfikował” tę fakturę wypłacając należność z niej pomniejszoną o kwotę 656,05 zł. Swoje stanowisko ubezpieczyciel uzasadnił wskazując, że w naprawianym modelu pojazdu brak jest tylnej ściany bocznej wobec czego koszty lakierowania tej części są niezasadne.

Podstawę prawną roszczeń powódki stanowiły art. 805 § 1 i 2 k.c., art. 509 k.c. oraz art. 361 k.c., zgodnie z którym zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła, a naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. W orzecznictwie i doktrynie prawa cywilnego przyjmuje się, iż szkoda jest różnicą między stanem majątku poszkodowanego, jaki zaistniał po zdarzeniu wywołującym szkodę, a stanem tego majątku, jaki istniałby, gdyby nie wystąpiło to zdarzenie.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów załączonych do pozwu, których wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu oraz zeznaniach świadka R. W..

Powódka za pomocą dokumentacji fotograficznej przedmiotowego pojazdu oraz zeznań świadka R. W. wykazała, że pojazd poszkodowanej posiada tylną ścianę, na której znajduje się pokrywa wlewu paliwa, która również podlegała lakierowaniu, a nie naprawie, jak błędnie wskazał pełnomocnik pozwanej. W ocenie Sądu zeznania R. W. cechowały się obiektywizmem, rzeczowością i były logiczne oraz spójne. Sąd dał wiarę świadkowi w całości. Nie budzi wątpliwości Sądu zasadność dokonania lakierowania tych części, bowiem skoro w samochodzie J. D. wymieniane były drzwi tylne, to zgodnie z technologią naprawy producenta, konieczne było lakierowanie elementów ościennych, by zapewnić ten sam odcień lakieru i by ślady naprawy nie były widoczne.

Wbrew twierdzeniom pozwanej, powódka za pomocą załączonej do pozwu faktury VAT wykazała wysokość szkody. Pozwana nie kwestionowała bowiem, że sama naprawa pojazdu J. D. została wykonana. W ocenie Sądu powódka przedstawioną fakturą wykazała wysokość szkody, w tym wartość części wymienionych i naprawionych oraz wartość prac, które były niezbędne na dokonanie naprawy w uszkodzonym pojeździe. Ciężar dowodowy przeszedł zatem na stronę pozwaną, która kwestionowała, że pojeździe poszkodowanej marki P. znajduje się tylna ściana, której lakierowanie zostało uwzględnione w kosztach naprawy. Pozwana na tę okoliczność nie przedstawiła żadnego dowodu w sprawie, który obaliby wyliczenia stanowiące wysokość naprawy uszkodzonego pojazdu. Nie wykazała zatem, iż koszt naprawy samochodu został zawyżony. Nie składała też w tym przedmiocie żadnego wniosku dowodowego.

Podobny stan faktyczny miał miejsce w sprawie tutejszego sądu, gdzie w uzasadnieniu do wyroku z dnia 19 września 2014 r. (sygn. akt IV Ca 347/14) Sąd Okręgowy w Słupsku, jako sąd II instancji wskazał, iż „powódka przedstawiła fakturę VAT, w której szczegółowo wyliczyła zarówno koszt poszczególnych części zamiennych użytych do naprawy uszkodzonego samochodu jak i liczbę i wartość roboczogodzin niezbędnych do przywrócenia pojazdu stanu poprzedniego. Co istotne, powódka jako profesjonalistka prowadząca działalność gospodarczą związaną z serwisowaniem i naprawą samochodów ..., wystawiła fakturę VAT potwierdzającą wartość wykonanej usługi i tym samym przyjęła na siebie obowiązek rozliczenia jej w Urzędzie Skarbowym... . Zdaniem Sądu Okręgowego powyższe zachowanie powódki okazało się wystarczające dla wykazania wysokości będącej przedmiotem sporu szkody”. Jeśli więc pozwany kwestionował, że pojazd J. D. posiadał ścianę tylną boczną, powinien był zgłosić na tę okoliczność

wnioski dowodowe – chociażby wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. Sąd meriti w pełni podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Okręgowy w Słupsku w wyżej wskazanym wyroku, uznając iż nie może działać z urzędu w sprawie, w której strony są reprezentowane przez fachowych pełnomocników.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 805 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 509 k.c. orzekł jak w pkt I, uwzględniając powództwo w całości. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc. przy uwzględnieniu zmiany tych przepisów, obowiązującej od dnia 1 stycznia 2016 r. w zw. z art. 817 § 1 k.c., zwłaszcza, iż nie była kwestionowana ani data żądania odsetek, ani ich wysokość (odsetki ustawowe), a pozwana niewątpliwie była w zwłoce z zapłatą należnego odszkodowania.

O kosztach orzeczono, jak w pkt II, na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc., przyznając od pozwanej na rzecz powódki poniesione przez nią koszty w całości. Na koszty te składały się: opłata od pozwu w kwocie 33 zł; opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł; koszty zastępstwa procesowego profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 180 zł.(§ 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu-t.j. Dz.U.2013.490 ze zm. w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych /Dz.U. 2015.1804/).